

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΟΜΑΔΑ Α'

ΘΕΜΑ Α1

A. 1.1. Σχολικό βιβλίο, τεύχος 1^ο, σελίδα 126: «Αποφασιστικής σημασίας πολιτικής ύπαρξης» και σελίδα 250: «Δεν πραγματοποιήσε ... εκποίηση». (προαιρετικά)

A. 1.2. Σχολικό βιβλίο, Τεύχος 2^ο, σελίδα 53: «Η κυριότερη αιτία ... αντιμετωπτα».

ΘΕΜΑ Α.2.

A. 2. 1.

- 1. –
- 2. δ

- 3. –
- 4. α

- 5. β
- 6. γ

A. 2.2.

- α. Σχολικό βιβλίο, Τεύχος 1^ο, σελίδα 119: «Η Γαλλία ... διομολογήσεις (1535)»
- β. Σχολικό βιβλίο, Τεύχος 2^ο, σελίδα 112: «Στις 2 Οκτωβρίου 1922 ... Ανατολική Θράκη».
- γ. Σχολικό βιβλίο, Τεύχος 1^ο, σελίδα 128: «Επίσης, (η Αγγλική κυβέρνηση), ενθάρρυνε την υποβολή ... τον τυχόντα».

ΟΜΑΔΑ Β'

ΘΕΜΑ Β1

Σχολικό βιβλίο, σελίδες 118 – 119: «Η Ρωσία το 18^ο αιώνα ... στους λαούς» και σελίδα 129: «Ραγδαίες εξελίξεις ... των ρωσικών αξιώσεων».

Όπως άλλωστε αναφέρεται στο παράθεμα από τη δήλωση της Ρωσίας, ο σουλτάνος είχε αναγγείλει στη Ρωσία την κατάργηση όλων των συνθηκών που είχαν υπογραφεί, τονίζοντας ότι ποτέ δε θεώρησε τη συνθήκη του Άκκερμαν δεσμευτική και ότι την υπέγραψε μόνο και μόνο για να καταργήσει όλες τις προηγούμενες συνθήκες, τις οποίες είχε επικυρώσει. Έτσι όμως η Ρωσία έχανε τα δικαιώματά της. Επίσης, πριν και μετά την υπογραφή της συνθήκης του Άκκερμαν, ο σουλτάνος συνεχώς παραβίαζε φανερά τις συνθήκες με αποτέλεσμα να δυσχεραίνεται η ρωσική, κι όχι μόνο, εμπορική δραστηριότητα στο Βόσπορο, που συνοδευόταν και με λεηλασίες των φορτίων των πλοίων τους. Γι' αυτό η Ρωσία επιδίωκε την υπογραφή ασφαλών και εφαρμόσιμων συνθηκών με την Πύλη αλλά και επιζητούσε δίκαιη αποζημίωση για όλους τους υπηκόους της Πύλης.

Οι παραπάνω λόγοι οδήγησαν: σχολικό βιβλίο 1^ο, σελίδες 130 – 131: «λίγους μήνες (μετά την αποχώρηση των Πρεσβευτών των Δυνάμεων από την

Κωνσταντινούπολη) ... εσωτερικά της Τουρκίας» και σελίδα 141: «Σε δεύτερη φάση ... ως βασιλιάς».

Τα παραπάνω στοιχεία σχετικά με την παραχώρηση της Ανεξαρτησίας στην Ελλάδα επιβεβαιώνονται και από παράθεμα του D. Dakin. Αναφέρει ότι μετά την επέλαση του ρωσικού στρατού στην Ανδριανούπολη, θαυρήθηκαν τόσο οι Άγγλοι, όσο και οι Τούρκοι. Ειδικά ο Άγγλος Ουέλινγκτον, όπως και οι Γάλλοι, σκέφτηκε αρχικά τη δημιουργία ελληνικής αυτοκρατορίας ως μέσο ανάσχεσης της ρωσικής επέκτασης. Η συνειδητοποίηση όμως της αλλαγής της ρωσικής πολιτικής (διατήρηση της εξασθενημένης Τουρκίας) με τη συνθήκη της Ανδριανούπολης, τον οδήγησαν στην απόφαση δημιουργίας εντελώς ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους.

Προαιρετικά μπορεί να αναφερθεί και η εμπλοκή της Ρωσίας στη ναυμαχία του Ναυαρίνου.

ΘΕΜΑ Β2

Από το σχολικό βιβλίο, τεύχος 2^ο, σελίδα 34: «Για την ελληνική ... αλύτρωτες εθνότητες».

Η πολιτική του Βενιζέλου επιβεβαιώνεται και από το πρώτο παράθεμα του Κ. Σβολόπουλου, το οποίο αναφέρεται στο μήνυμα του Πρωθυπουργού προς τον κυβερνητικό αντιπρόσωπο στα Χανιά. Τονίζει, λοιπόν, ότι μια κρητική επανάσταση σε ακατάλληλο χρόνο θα φέρει σε ρήξη τους Κρήτες τόσο με την Τουρκία και τις Μ. Δυνάμεις όσο και με τον ίδιο. Γι' αυτό αξιώνει οι πολιτικοί αρχηγοί της Κρήτης να ακολουθήσουν την πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης.

Ο ρόλος εξάλλου των Μ. Δυνάμεων στο κρητικό ζήτημα φαίνεται στο δεύτερο παράθεμα, όπου τονίζεται ιδιαίτερα ο ρόλος της Αγγλίας. Ενώ αρχικά η Αγγλία ασκούσε μεγάλη επιρροή στην Ελλάδα, μέσω του πρεσβευτή της Έλλιοτ, και διαμορφώνονταν εγκάρδιες σχέσεις, τώρα οι Έλληνες θεωρούν αιτία της αδυναμίας επίλυσης του κρητικού ζητήματος την προκλητική συμπεριφορά των Άγγλων και τη δημιουργία επεισοδίων στην Κρήτη.

**Επιμέλεια: Παναγιώτου Δήμητρα, Φιλόλογος
Τζούλιας Γρηγόρης, Φιλόλογος**

POMBOON